

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: -Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, wat betreft de bijkomende kosten
 - Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Het Vlaamse Regeerakkoord 2024-2029 herbevestigt dat *'het dienstenchequesysteem een belangrijk instrument is om zwartwerk tegen te gaan door reguliere jobs te creëren voor kortgeschoolden en om de combinatie van arbeid-privé haalbaar te maken'*. Enerzijds wenst de Vlaamse Regering *'de loon- en arbeidsvoorwaarden van de huishoudhulpen te verbeteren om hun werk aantrekkelijk en werkbaar te houden'*. Anderzijds wenst de Vlaamse Regering *'In het belang van de transparantie tegenover de consument en de arbeidsomstandigheden van het personeel in overleg met de sector te gaan over de administratieve kosten, zonder de rendabiliteit uit het oog te verliezen'*.

Onderliggend besluit regelt de rapportering van dienstencheque-ondernemingen over de bijkomende kosten die ze aanrekenen aan gebruikers aan het Departement WEWIS met als doel deze te kunnen registreren en publiceren. Op deze manier wens ik transparantie te bieden aan de gebruikers. Het niet naleven van de registratieplicht kan leiden tot een administratieve boete, het intrekken van de erkenningsvoorwaarde en het inhouden van de inruilwaarden voor terugbetaling van de ingediende dienstencheques.

1 SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld: werk

Het Vlaamse Regeerakkoord 2024-2029 herbevestigt dat de dienstencheques een belangrijk instrument blijven om zwartwerk tegen te gaan door reguliere jobs te creëren voor kortgeschoolden en om de combinatie arbeid-privé haalbaar te maken. In het belang van de transparantie tegenover de consument en de arbeidsomstandigheden van het personeel gaan we in overleg met de sector over de administratieve kosten, zonder de rendabiliteit uit het oog te verliezen.

De beleidsnota van de minister bevoegd voor werk herneemt deze doelstelling.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2025/33 van 13 februari 2025.

Er werd een voorwaardelijk positief advies verleend door de Inspectie van Financiën op 18 februari 2025.

De Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid heeft zijn akkoord gegeven op 13 maart 2025.

De SERV heeft zijn verdeeld advies gegeven op 4 april 2025.

De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens heeft advies 2025/029 gegeven op 3 juni 2025.

De Raad van State heeft advies 77.717/16 gegeven op 4 juni 2025, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

2 INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het dienstenchequestelsel is een initiatief ter bevordering van buurtdiensten en -banen en stelt particulieren in staat om een erkende onderneming te betalen voor hulp van huishoudelijke aard, waarbij de dienstencheque als betaalmiddel wordt gebruikt. Dit kan tegen een voordelig tarief omdat de Vlaamse overheid een financiële bijdrage levert. Eén cheque geeft een particulier recht om één uur diensten te laten presteren door een erkende dienstencheque-onderneming. Dienstencheques kunnen enkel gepresteerde arbeidstijd door de dienstenchequewerknemer bij de gebruiker vergoeden.

Sommige dienstencheque-ondernemingen vragen voor geleverde prestaties, naast een dienstencheque per uur, een bijkomende kost, ook wel administratieve kost genoemd, aan de gebruiker. Andere dienstencheque-ondernemingen vragen de gebruiker een tussenkomst in de administratiekosten die gepaard gaan bij de organisatie van de dienstencheque-onderneming. Dit kan o.a. de vorm aannemen van een extra financiële bijdrage per uur, per prestatie of een vaste financiële bijdrage op periodieke basis (maandelijks, 3-maandelijks, jaarlijks,...). Onder administratieve kost wordt elke kost verstaan die dienstencheque-ondernemingen aan de consument boven op de dienstencheque aanrekenen. De dienstencheque-ondernemingen geven aan deze extra inkomsten aan te wenden voor diverse motieven: het dekken van loonkosten, administratiekosten of verplaatsingskosten, voor het voorzien van opleiding voor hun personeel,....

Het aanrekenen van bijkomende kosten is onderworpen aan de bestaande regels voor consumentenbescherming. Deze bepalen op welke manier dienstencheque-ondernemingen deze bijkomende kosten mogen aanrekenen aan gebruikers. De wettelijke regeling inzake onrechtmatige bedingen komt er eigenlijk op neer dat contracten transparant moeten zijn. Belangrijke clausules, bijvoorbeeld met betrekking tot de prijsbepaling, moeten duidelijk naar voor komen zodat een consument of gebruiker van dienstencheques weet waaraan hij zich mag verwachten.

Door een recente wijziging in de regelgeving wordt duidelijkheid voor de gebruikers gecreëerd door dienstencheque-ondernemingen die administratiekosten aanrekenen te verplichten om een schriftelijke overeenkomst af te sluiten met de gebruiker. Deze schriftelijke overeenkomst bevat het bedrag, de berekeningswijze en de frequentie van aanrekening. Dienstencheque-ondernemingen die zich niet houden aan de regelgeving rond marktpraktijken en consumentenbescherming bij het sluiten van dergelijke overeenkomst kunnen worden gesanctioneerd.

Met de voorliggende beslissing wens ik nog een stap verder te gaan in het bieden van transparantie aan gebruikers. Dienstencheque-ondernemingen die, naast de dienstencheque per gepresteerd arbeidsuur, een extra financiële tussenkomst vragen aan de gebruikers, dienen deze bijkomende financiële tussenkomst of kosten te registreren. Het betreft elke kost die dienstencheque-ondernemingen aan de consument boven op de dienstencheque aanrekenen. Het Departement WEWIS zal deze financiële tussenkomsten in alle transparantie publiceren, zodat het voor de consumenten van bij aanvang duidelijk is welke dienstencheque-onderneming welke financiële tussenkomsten aanrekent. Dit beoogt op die manier ook de nodige concurrentie te bevorderen. Alle bijkomende verplichtingen met een financiële impact voor de gebruiker moeten dus gemeld worden. Ook elke wijziging wat betreft deze bijkomende financiële tussenkomst of kosten, dient te worden geregistreerd. Er zal hierbij over gewaakt worden dit registratieproces op een administratief eenvoudige manier te organiseren.

Deze registratieplicht wordt nu als een erkenningsvoorwaarde in de regelgeving ingeschreven, hetgeen inhoudt dat bij niet-naleving ervan de erkenning van de dienstencheque-onderneming desgevallend kan ingetrokken worden.

Daarnaast is een inbreuk hierop overeenkomstig artikel 10quinquies/1 van de wet tot bevordering van buurtdiensten en -banen ook strafrechtelijk sanctioneerbaar en kan overeenkomstig artikel 13/3, §2/1, 1° van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht hiervoor eveneens een administratieve geldboete opgelegd worden.

Tot slot kan overeenkomstig artikel 2bis, §2 van voornoemde wet overgegaan worden tot een (gedeeltelijke) inhouding van de totale inruilwaarde van de door de onderneming voor terugbetaling ingediende dienstencheques als de onderneming administratiekosten aanrekent aan de klant en deze niet worden geregistreerd.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel bepaalt dat de onderneming ingeval ze bijkomende kosten aan de gebruiker aanrekent, deze ter registratie en publicatie moet overmaken aan het departement WEWIS alsook de besteding waarvoor deze bijkomende kosten zullen aangewend worden. Deze overmaking dient te gebeuren binnen de maand nadat deze bijkomende kosten aan de gebruikers aangerekend zullen worden of gewijzigd worden. Dit dient te gebeuren overeenkomstig de richtlijnen die het departement hiervoor opstelt.

Artikel 2

Dit artikel bepaalt de inwerkingtredingsdatum, met name 1 september 2025.

Artikel 3

Dit artikel hoeft geen toelichting.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Deze wijziging heeft geen financiële impact op de basisallocatie van de dienstencheques. De kost van de ontwikkelingen die nodig zijn voor de rapportering en affichering van de administratiekosten zullen worden gedragen door de reeds voorziene IT-middelen.

De IT-investeringen betreffen namelijk wijzigingen aan bestaande formulieren en publicatie-systemen. Door dit hergebruik kunnen de voorziene wijzigingen geabsorbeerd worden via de reeds voorziene IT-middelen van het werkjaar 2025 op begrotingsartikel TB0-ITAX2ZZ-WT (werking en toelagen), basisallocatie 1TA147 (IT investeringen).

B. ESR-TOETS

Deze wijziging heeft geen impact op de ESR.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Deze wijziging heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse Overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

De lokale en provinciale besturen die over een sui generis afdeling dienstencheque beschikken zullen deze bepalingen moeten naleven.

4 ADVIES SERV

In dit advies van 4 april 2025 raakten de sociale partners het niet eens. Hun standpunten vindt u hieronder.

Standpunt Unizo, Voka en Boerenbond

- Het aanrekenen van bijkomende kosten moet gevrijwaard blijven (vrijheid van ondernemen). De solvabiliteit en kwaliteit van veel DC-ondernemingen is hiervan afhankelijk.
- Vanuit consumentenbescherming is het logisch dat dienstencheque-ondernemingen transparant zijn over eventuele administratieve kosten naast de dienstencheque. De verplichting om deze kosten schriftelijk in een overeenkomst vast te leggen, lijkt ons dan ook niet problematisch. Deze is bovendien al gegarandeerd middels een afsprakenkader tussen de werkgeversorganisaties en de Vlaamse regering, ter bescherming van de consument. Afspraken rond het aanrekenen van extra kosten worden schriftelijk vastgelegd in de gebruikersovereenkomst tussen het DC-bedrijf en de gebruiker. DC-ondernemingen communiceren ook transparant op hun website. Mochten er alsnog problemen ervaren worden door de consument, dan zijn er al gangbare procedures bij de FOD Economie die oneerlijke marktpraktijken onderzoeken.

De extra verplichting om deze kosten bovendien te registreren bij het Departement WEWIS lijkt echter een onnodige administratieve last voor ondernemingen. Hoewel het departement deze gegevens

openbaar zal maken om consumenten beter te informeren en concurrentie te bevorderen, gaat deze maatregel voor de ondernemers- en werkgeversorganisaties te ver én druist in tegen het vooropgesteld beleid van administratie vereenvoudiging! Er zijn bovendien geen aanwijzingen dat er klachten zijn over de gemaakte kosten bij overheidsinstanties. Ook de nota aan de Vlaamse Regering doet hierover geen uitspraken. Meer zelfs, Inspectie Financiën doet beroep op een 'onderzoek' van Test-Aankoop om een zogenaamde problematiek aan te kaarten. Er is ook geen inzage of klanten van Dienstencheque-ondernemingen formeel klachten hebben gemaakt over deze kosten, bij bevoegde instanties.

De vraag die zich dan ook stelt is of deze extra administratieve overlast proportioneel is met deze zogenaamde problematiek?

Dienstencheque-ondernemingen hanteren verschillende businessmodellen en kostenstructuren, afhankelijk van hun interne organisatie, schaalgrootte en dienstverlening. Door deze kosten centraal te registreren en te publiceren, dreigt een ongewenste standaardisering van prijzen en kosten, wat de natuurlijke prijsconcurrentie tussen ondernemingen kan verstoren. Sommige bedrijven zouden hun tarieven kunnen afstemmen op de gemiddelde marktprijs in plaats van efficiëntie en innovatie na te streven om kosten te drukken.

Bovendien werken veel dienstencheque-ondernemingen slechts binnen een beperkt geografisch gebied. Een vergelijkingstool gebaseerd op administratieve kosten alleen zal dan ook weinig bijdragen aan extra transparantie voor consumenten.

- Daarnaast kan deze maatregel kleinere of lokale spelers benadelen, die vaak met hogere operationele kosten kampen dan grote, nationaal opererende bedrijven. Dit kan hun concurrentiepositie verzwakken en de markt dominanter maken voor grote spelers.

Standpunt Verso

Verso kan zich vinden in het bieden van transparantie aan de gebruikers inzake de bijkomende kosten van dienstencheques. Wel is het belangrijk om het registratieproces op een administratief eenvoudige manier te organiseren. Ook is het van belang om de diverse kostenelementen op een oordeelkundige manier weer te geven om effectieve informatie tot bij de klant-gebruiker te brengen.

Standpunt werknemersorganisaties (ABVV, ACV en ACLVB)

Transparantie is noodzakelijk, maar moet verder gaan

ACV, ABVV en ACLVB verwelkomen de inspanningen van de Vlaamse regering om meer transparantie te creëren rond de bijkomende kosten die dienstencheque-ondernemingen aanrekenen. De verplichte registratie en publicatie van deze kosten bij het Departement WEWIS zal bijdragen aan een beter geïnformeerde keuze voor consumenten.

Echter, transparantie mag niet beperkt blijven tot louter het publiceren van bijkomende kosten. Het louter vergelijken van deze kosten zonder inzicht in de besteding ervan is onvoldoende en kan zelfs misleidend zijn. Daarom pleiten wij ervoor dat dienstencheque (DC)-ondernemingen niet alleen aangeven welke kosten ze aanrekenen, maar ook duidelijk maken waaraan deze middelen besteed worden. Dit kan bijvoorbeeld via een keuzemenu waarin ondernemingen op eer verklaren of de extra inkomsten gebruikt worden voor vorming, verplaatsingskosten, extra verloning, omkadering en jobcoaching, doorstroomacties naar andere activiteiten dan DC binnen of buiten de eigen onderneming en andere relevante kostenposten.

Voorkomen van negatieve effecten voor werknemers

We willen benadrukken dat de publicatie van deze gegevens geen puur economisch instrument mag worden dat enkel de concurrentie tussen ondernemingen stimuleert. Een eenzijdige focus op kostprijsverschillen kan immers leiden tot een negatieve spiraal met mogelijke negatieve gevolgen voor arbeidsomstandigheden en loonvoorwaarden van huishoudhulpverleners. De Vlaamse regering moet erover waken dat deze maatregel niet ten koste gaat van de werknemers in de sector, die nu al te maken hebben met een hoge werkdruk en lage lonen.

Nood aan controle en inspectie

Om te vermijden dat de registratieplicht een louter administratieve verplichting wordt zonder impact, pleiten wij voor een versterkte controle door de Vlaamse sociale inspectie. We stellen voor dat er steekproefsgewijze controles worden uitgevoerd om na te gaan of de opgegeven besteding van de bijkomende inkomsten overeenkomt met de realiteit. Dit zou ondernemingen ontmoedigen om misleidende of onjuiste informatie te verstrekken. We merken in onze werking dat klanten over het algemeen bereid zijn administratiekosten op voorwaarden dat het naar het personeel vloeit en niet naar de aandeelhouder.

Uit de recente auditstudie naar de winstgevendheid van de sector door de inspectie financiën blijkt dat de dienstenchequesector in 2023 een aanzienlijke financiële groei heeft doorgemaakt. De rentabiliteit van de sector is gestegen van 2,89% in 2022 naar 8,77% in 2023, en zelfs zonder de eenmalige subsidies en RSZ-kortingen zou de rentabiliteit nog steeds hoger zijn dan in 2022. Dit wijst op een structurele verbetering in de efficiëntie en winstgevendheid van de sector.

De studie toont ook aan dat de gemiddelde winstmarge (bedrijfswinst/omzet) is gestegen, wat aantoont dat bedrijven meer winst per verdiende euro behouden. De stijging in uitgekeerde dividenden geeft aan dat een deel van de extra winsten naar aandeelhouders vloeide.

Koppeling met bredere hervormingen

Transparantie voor consument en huishoudhulp over de besteding van de aangerekende kosten zou daarom idealiter kaderen binnen een bredere discussie over de financiering van het dienstenchequesysteem. Wij pleiten voor een geconditioneerde en gedifferentieerde financiering, waarbij extra middelen worden voorzien voor ondernemingen die aantoonbaar investeren in personeel (vorming, omkadering, werkbaar werk) gecombineerd met de mogelijkheid om extra kosten aan te rekenen. Dit vraagt uiteraard verdere uitwerking, maar het is een piste die zeker in overweging moet worden genomen om de sociale doelstellingen van het dienstenchequesysteem te waarborgen.

Conclusie

Wij steunen de intentie om meer transparantie te creëren, maar vinden dat deze verder moet gaan dan een loutere registratie van kosten. Er moet duidelijkheid komen over de besteding van deze middelen, negatieve effecten op werknemers moeten vermeden worden en een effectieve controle is noodzakelijk. Daarnaast pleiten we voor een bredere hervorming van de financiering, gekoppeld aan sociale doelstellingen. We hopen dat deze input kan bijdragen aan een advies dat de sector en in het bijzonder de huishoudhulpen ten goede komt.

Repliek Vlaams Regering

Zoals goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 14 maart 2025 wordt voorzien de administratieve lasten te beperken tot een minimum via een eenvoudige registratietool. Er komt evenwel een evaluatie van deze tool in samenwerking met de gebruikers na één jaar. Dit met oog op het beperken van de administratieve lasten.

Wat de vraag tot duidelijkheid over de besteding van de middelen betreft zal in de registratietool een keuzemenu worden voorzien waarbij wordt aangeduid waarvoor de bijkomende kosten dienen. Deze verduidelijking wordt in artikel 1 toegevoegd.

5 ADVIES VTC

De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC) heeft advies 2025/029 gegeven op 3 juni 2025.

De VTC meent dat het ontwerp voldoende waarborgen biedt wat de bescherming van persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat onderstaande punten bijkomend worden geïmplementeerd.

1. Rechtvaardigingsgrond

In het advies stelt de VTC dat het ontwerp of de nota aan de Vlaamse Regering niet expliciet vermeldt op grond van welke rechtvaardigingsgrond in de AVG de verwerking van persoonsgegevens zal plaatsvinden. De VTC beveelt aan om dit toe te voegen.

De verwerking van persoonsgegevens zal aldus gebeuren op grond van een taak van algemeen belang, zijnde de bevordering van buurtdiensten en -banen.

2. Gegevensbeschermingseffectenbeoordeling

Volgens de VTC is het aangewezen een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling (GEB) voor de verschillende gegevensstromen uit te voeren.

Er zal in het najaar een GEB worden uitgevoerd voor de maatregel dienstencheques.

3. Maatregelen voor de juistheid van de gegevens

De VTC merkt op dat persoonsgegevens juist moeten zijn en zo nodig worden geactualiseerd. Het ontwerp bevat geen bepalingen hierover. De VTC beveelt aan dat de verwerkingsverantwoordelijke hiertoe de nodige maatregelen neemt.

De verwerkingsverantwoordelijke staat conform artikel 5.1, d), van de AVG in voor de juistheid en actualisering van de verwerkte gegevens en informeert de betrokkenen vooraf over de verwerking van hun persoonsgegevens conform artikel 13 en 14 AVG en over hun rechten op basis van artikelen 15 tot en met 22 AVG. Dit hoeft evenwel niet in het voorliggend ontwerp te worden opgenomen, aangezien het een verplichting betreft die de AVG zelf oplegt aan elke verwerkingsverantwoordelijke.

4. Transparantiemaatregelen

Artikel 12 AVG bepaalt dat de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen neemt opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14 AVG bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34 AVG bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt. De VTC is van oordeel dat het aanbevolen is “om het ontwerp aan te vullen met de verplichting om deze vermeldingen, zodat de betrokkenen goed geïnformeerd worden over de verwerking van hun persoonsgegevens en het voor de betrokkenen duidelijk is wat hun rechten zijn en tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten”.

Dit hoeft evenwel niet in het voorliggend ontwerp te worden opgenomen, aangezien het een verplichting betreft die de AVG zelf oplegt aan elke verwerkingsverantwoordelijke. In de memorie van toelichting bij het decreet van 12 september 2023 tot wijziging van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en – banen en het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004 werd verduidelijkt hoe er aan deze verplichting wordt voldaan.

6 ADVIES RAAD VAN STATE

De Raad van State heeft advies 77.717/16 gegeven op 4 juni 2025, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Raad van State stelt dat het in aanhef vermelde artikel 6, § 2, vierde lid, van de wet van 20 juli 2001 biedt geen rechtsgrond voor de ontworpen regeling. In het ontwerp worden immers noch de elementen die in de schriftelijke overeenkomst tussen de dienstencheque onderneming en de gebruiker moeten voorkomen, noch het model van de schriftelijke overeenkomst vastgesteld.

In bijgevoegd ontwerp van besluit is dienovereenkomstig de vermelding van artikel 6, § 2, vierde lid, van de wet van 20 juli 2001 dan ook geschrapt. De verwijzing in de aanhef van het besluit naar artikel 2, §2, vierde lid van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen volstaat als wettelijke rechtsgrond.

De Raad van State stelt dat voorliggend ontwerp mogelijkerwijze de verwerking van persoonsgegevens van dienstencheque-ondernemingen met zich meebrengt. Hoofdstuk III van de wet van 20 juli 2001 heeft betrekking op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de toepassing van deze wet. Aangezien uit de tekst van het ontwerp blijkt dat het niet enkel de bedoeling is om dergelijke gegevens te verzamelen, maar ook om deze te publiceren, moet hiervoor een expliciete rechtsgrond tot stand worden gebracht. Het “verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen” van persoonsgegevens maakt immers een van het loutere verzamelen en opslaan van dergelijke gegevens onderscheiden gegevensverwerking uit.

Hiertoe dient de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens om een advies gecontacteerd te worden. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van dat VTC-advies nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

Het advies aan VTC werd gevraagd en bekomen op 3 juni 2025 (zie hierboven punt 5).

De Raad van State stelt vast dat de ontworpen bepaling sanctioneerbaar is op grond van artikel 10 *quinquies*/1, eerste lid, 1°, van de wet van 20 juli 2001 met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro en op grond van artikel 13/3, § 2/1, van het decreet van 30 april 2004 ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’ met een administratieve geldboete van 150 tot 1500 euro, telkens vermenigvuldigd met een factor x8 (opdecimen) en een factor van maximaal x100 (vermenigvuldiging met het aantal gebruikers waarop de overtreding betrekking heeft, met een maximum van 100). Zeker met betrekking tot deze vermenigvuldigingsfactoren stelt de Raad van State zich de vraag in hoeverre een dergelijke potentieel ernstige sanctie voor het louter nalaten of het laattijdig bezorgen van bepaalde gegevens aan het departement wel verenigbaar is met de vereisten van het gelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel. Hierbij geldt het beginsel van de evenredigheid van de straffen niet alleen voor de rechter, maar ook voor de wetgever en de regelgever. De adviesaanvrager wordt aangeraden om te onderzoeken of de toepassing van de desbetreffende sancties op de overtreding van de in het voorliggende ontwerp geregelde kennisgevingsverplichting wel verenigbaar is met de vereisten van het gelijkheidsbeginsel en om desgevallend een initiatief te nemen om te voorzien in minder verregaande sancties in de wet van 20 juli 2001 en het decreet van 30 april 2004.

De Vlaamse regering wijst in dit kader enerzijds op het belang dat zij net hecht aan deze verplichting, waarbij ze deze met voorliggend ontwerp dan ook expliciet inschrijft als een erkenningsvoorwaarde, waardoor de vermelde sanctiebepalingen inderdaad ook van toepassing zijn.

Anderzijds stipt de Vlaamse regering hierbij aan dat louter voor dergelijke inbreuken in de praktijk zelden of niet wordt overgegaan tot strafrechtelijke vervolging. In casu komt dan eerder de mogelijke

oplegging van een administratieve geldboete naar voren overeenkomstig artikel 13/3, §2/1 van het Decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht. Na de toepassing van opdecimen betekent dit dat er een administratieve geldboete kan worden opgelegd van 1200 tot 12.000 euro. Binnen deze wettelijke vork beschikt de Cel Administratieve geldboeten dan over een beoordelingsmarge afhankelijk van de elementen van het specifieke dossier, zodat de boete proportioneel is in verhouding met de gepleegde inbreuk. Het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht voorziet bovendien in de mogelijkheid om het boetebedrag te beperken tot 40% van het minimumbedrag, of om de boete geheel of gedeeltelijk met uitstel op te leggen. In die zin is de voorliggende sanctie dus zeker niet onevenredig.

De Raad van State stelt dat wanneer geen exacte datum voor de inwerkingtreding bepaald wordt, het aanbevolen is om een formulering te gebruiken die niet de minste twijfel doet rijzen over de precieze datum van de inwerkingtreding. In voorliggend ontwerp is dienovereenkomstig het betreffende artikel in die zin aangepast met als datum van inwerkingtreding 1 september 2025..

7 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar definitieve goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerpbesluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, wat betreft de bijkomende kosten
- 2° de Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk te gelasten het voormelde ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

1. Het ontwerp van besluit;
4. het advies van VTC van 3 juni 2025;
5. het advies van de Raad van State van 4 juni 2025